

Biður Landsstýrið seta Landsskúlaráðið uppá pláss

Sambært skúlalógini hevur landsstýrið rætt til at umgera avgerðir hjá landsskúlaráðnum og at senda mál aftur til landskúlaráðið til nýggja viðgerð.

I klaguni heitir Tveroyrar skúlanevnd á landsstýrið um at setanarmálið fær ta viðgerð, sum tað eigur at fáa.

Skúlanevndin visir í klaguni á tveir møguleikar. Annaðhvørt kann landsstýrið tilsiðiseta avgerðina hjá landsskúla-

ráðnum og fylgja innstillingini hjá Tveroyrar skúlanevnd, ella kann landsstýrið áleggja landskúlaráðnum at viðgera innstillingina.

Harafturat krevur Tveroyrar skúlanevnd eina grundgeving frá landsskúlaráðnum, um so er, at landsskúlaráðið framvegis ikki vil seta hann, sum er innstillaður sum nummar eitt.

Týðandi grundir skulu til

I viðmerkingini, sum starvsnevndin í Føroya Kommunufelag hevur sent landsstýrinum, Tveroyrar býráð og -skúlanevnd, verður sagt, at starvsnevndin skilur skúlalógina soleiðis, at ætlanin við skúlanevndum er at borgararnir gjøgnum fólkavaldrar nevndir kunnu hava ávirkan á skúla- viðurskiptini í kommununi, m.a. setan av lærar-

um.

Starvsnevndin sigur, at sjálvt við grein 4, stk. 2 í huga, heldur starvsnevndin, at týðandi grundir skulu til, áðrenn ynskir og innstillingar ikki verða fylgdar.

— Starvsnevndin metir annars, at kommunurnar ávirkan á skúla- viðurskiptini er minkað í tí nýggju skúlalógini, og heldur, at lógin eigur at verða endurskoðað verður sagt at enda.

jo-mo

Klárar seg uttanggapastavin

«The Magic Stick» bleiv enska heitið á «Havssulan ár god», tá Sprattelgubbarna skuldu spæla hann í Israel.

The magic stick er stavurin, Jákup fær frá pápanum Snæbirni. Jákup, sum er litil og neyðarsligur, brúkar stavin móti marruni, grýluni og huldumanninum.

Hann sigir tey og fær rekatræið, døglingin og súluna. Við einari treyt: ongin má siga nakar ilt um hesar gávur. Tað gera tíværri keypmanssonurin og vinmaður hansara. Um træið og døglingin. Teir bróta eisini stavin. Og máttur hansara hvørvur. Men nú

hevur Jákup fingið alit á sær sjálvum. Og teir baðir, sum altíð happaðu hann, fáa av at vita. Og súlan, frælsisfuglurin, er enn í Føroyum. Hetta er beinagrindin í leikinum «Havssulan ár god». Tað góða sigir á tí illa, baði úr undirheiminum og okkara heimi. Boðskapurin er í lagi.

Tað er altíð eitt upplivilt at siggja professionellan sjónleik: sterkar raddir, sterkt spæl, sjáldsamir búnar, greið uppseting, góður tónleikur.

Fimleikur er ikki litil partur í venjingini hjá yrkisjónleikarum. Tað sæst, tá teir

baðir bygdarreingirnir happa Jákup, sum kemur om-an úr haganum. Sera væl gjørt.

Leikurin er ætlaður at spæla í skúlum m.a. og er tí stuttur, 45 minuttir. Hann er eisini uppbyggdur pedagogiskt. Soleiðis, at tíkið verður samanum heilt stutt av og á.

Nakað annað er so, um føroysk børn skilja svenskt. Tað er hóast alt rættliga ólíkt donskum. Men leikurin er góður visuelt. Tað hendir rimiliga nógv og búnarnir eru frálíkir. Hóast marran og grýlan hjá Sprattelgubbarna neyvan líkast føroyskum

undirheimsverum. Men lat tað fara. Barnasjónleikur eigur at hava litir og dingul-dangul. Og hugnaligar, gaml-ar menn.

Røddin hjá marruni var eisini í so mild.

Súlan er góð. Og tað er frælsisboðskapurin eisini.

hd

Jákup (skotska Key Cutbert) og grýlan (Björn Söderbäck). Enn er stavurin heilur.

Björn hevur úr at gera. Hann hevur seks leiklutir

brúkarateigurin

Óhappið hjá handverkarunum kom á rokningina

Handverkari tók fyri eykaarbeiði og eykalutir, sum fóru til at umvæla skaða, hann sjálvur gjørdi.

Viðskiftafólkið noktaði at gjalda og Brúkarafelagið kom uppi. Brúkarin fekk viðhald.

Brúkarafelagið hevur heitt á meistarar um at tekna virkisábyrgdartrygging.

Av og á koma klagar til felagið um rokningar, ið hildnar vera ov stórar, fyri gjørt arbeiði.

Tað kann vera trupult at meta um, um ein rokning er ov stór ella ei og ofta visir tað seg, at tann vanligi brúkarin er ikki forur fyri at meta um kostnaðin av arbeiðinum, ið gjørt er.

Einasti mátin at vita, hvat eitt arbeiði veruliga hevur kostað, er at krevja eina spesifiseraða rokning við tímatali, tímaløn, prísi á møguligum tilfari o.s.fr. Hetta krevja stovnar, um teir skulu gjalda. So hvi skal so tann vanligi brúkarin ikki eisini krevja tað?

Herfyri kom til Brúkarafelagið klaga um eina elektríkararokning. Elektríkarin varð biðin um at seta nakrar kontaktir upp og nokur onnur smátíng, men hann var fyri tí óhappi at gera skaða á verandi installation. Sami maður umvældi skaðan.

hansara. Tá vit, uttan úrslit, fleiri ferðir høvdu biðið um svar, fingur vit okkum serkøna hjálp á meta um, hvat umvælingin av skaðanum hevði kostað. Rokningin var síðan góðin minus tann metta eykaprís. Brúkarafelagið vendi sær til Tryggingarstovuna og fekk har at vita, at um meistarar var virkisábyrgdartryggjaður, so tók tryggingin við í hesum føri.

Felagið skrivaði síðani til Føroya Handverksmeistarafelag og bað teir fáa limir sínar at tekna hesa trygging. Okkara motiv fyri hesi áheitan var, at tað kann ikki vera talan um, at brúkarin skal gjalda fyri slíkan skaða, meðan vit samstundis duga at skilja, at tað er nóg so dýrt fyri meistarar, um hann verður noyddur til at missa nógvan pening uppá smáarbeiði, ið bleiv til stórarbeiði, sigur Brúkarafelagið.

Tók fyri skaðan eisini

Tá nú rokningin kemur er eykaarbeiðið og eykalutirnir, ið brúktir eru til at rætta skaðan við, sett á rokningina. Tá eigarin ikki heldur, at hann eigur at gjalda hetta, vendir hann sær til Brúkarafelagið. Vit komu til tað úrslit, at sambært galdandi lóg má meistarar í slíkum førum sum hesum sjálvur bera kostnaðin av skaðanum og skrivaðu vit tí til

Flutt í skrivstovuna

Brúkarafelagið er nú flutt í skrivstovuna í Jónas Broncksgøtu 22. Skrivstovutiðin er týsdag kl. 19.00 - 21.00 og hósdag kl. 14.00 - 15.00. Tey, sum vilja í samband við felagið, kunnu ganga inn á gólvið, tá skrivstovan er opin. Ella ringja tlf. 16592. Ella skriva: Brúkarafelagið, postsmoga 2005, 3800 Tórshavn.

**Gerið sum stovnarnir.
Krevjið spesifiseraða
rokning! Ráðleggur
Brúkarafelagið**

